

Charakteristika a popis osoby

Giovanni Marco vystoupil z dálkového autobusu a rozhlédl se po rušném náměstí. Konečně se splnil jeho sen. Po sedmdesáti letech se vrátil do svého domova, města Palermo.

Vzezřením vypadá jako každý druhý dědeček. Skoro žádné vlasy, zvrásněná tvář a poněkud protivný výraz, který mu zůstane do té doby, než se s ním začnete bavit o renesanční architektuře. Jeho obličej je poněkud protáhlý, unavené, zapadlé oči mu spočívají nad krátkým, širokým nosem. Při pohledu na jeho ústa byste si pomysleli, že své oblíbené sušené klobásy žvýká stěží. Pravou ruku má zastrčenou v kapse, třeba v ní drží obrázek své milé, nebo kapesní hodinky.

Oblečen je formálně, avšak neupraveně. Běžový kabát natažený přes šedobílou kostkovanou košili vypadá zmuchlaně, jako by byl oblékán ve spěchu. Oranžovohnědé kalhoty jsou sice vyžehlené, ale celkový dojem kazí narychlo zapnutý pásek. Boty nejsou vidět, ale dá se předpokládat, že jsou formální a laděny ke zbytku jeho šatu.

I když nevypadá příliš přívětivě, je to jeden z nejmilejších lidí, kterého můžete v dnešní době potkat. Nepochází z moc bohaté rodiny, takže když se dostal k moci Mussolini a ve čtyřicátém mu tatínek nenávratně odešel do severní Afriky, musel se starat o své dvě sestry jak to šlo. Šikovnou řečí a roztomilým pohledem přemlouval prodavače, aby mu dali i ten nejmenší ždibeček jídla. Když to nevyšlo, odpoutal jejich pozornost a pomocí hbitých rukou mu v kapsách kabátu mizela jedna houska za druhou. Ale nebudte oklamáni, Giovanni nebyl pouze pouliční zlodějíček. Vždy byl kreativní a díky svým nákresům budov mohl být pomocníkem slavného architekta Angiola Mazzoniho. Tuto nabídku odmítl, hlavně kvůli své nenávisti k vládě, pro kterou Angiolo pracoval. Místo toho při první příležitosti sedl na parník a vydal se do země snů - USA. Tam rozvíjel svou vášeň pro renesanci a její okouzující architekturu, až do teď.

Starý, milý pán, který by neublížil mouše, možná jen tržbám pekařů, se vrací do prosluněného domova na Sicílii. Rád pomůže každému a ještě radši si s vámi popovídá o krásách renesance. Pokud budete mít to štěstí, že se s ním potkáte, kupte mu za mě jeho oblíbené klobásy.

